

det aldeles overvejende Flertal af den med den højtærede Forsvarsminister i Spidsen, mener, at et forsvarligt Forsvar faa vi kun, naar vi tage Københavns Søbefæstning og Københavns Landbefæstning. Det ærede Medlem fra Ringkøbing, der dog vistnok endnu tilhører Regeringspartiet, siger, at et forsvarligt Forsvar faar man, naar man tager Københavns Søbefæstning og saa et Par Fløjforter. De Herrer Medlemmer af Flertallet i Forsvarskommissionen, der vel ogsaa tilhøre Regeringspartiet endnu, sige, at man faar et forsvarligt Forsvar, naar man har Københavns Søbefæstning alene. Saa forskellige ere Standpunkterne indenfor Regeringen og Regeringspartierne. Derudaf synes jeg nok, at man kan faa det Indtryk, at det Ord „et forsvarligt Forsvar“ skal man være noget varsom med at anvende, og at det er i allerhøjeste Grad subjektivt, hvad der forstaas ved et „forsvarligt Forsvar“.

Dersom jeg skulde udtale mig om, hvad jeg forstod ved et forsvarligt Forsvarsvæsen, vilde jeg sige, at det skal være et Forsvarsvæsen, der var indrettet med et Maal for Øje, som vort Land havde Evne til at naa, og saa blev ordnet med saadanne Midler, at man arbejdede mod det Maal, man havde sat sig. Men hvis det er Forholdet, hvis man kan sige, at et forsvarligt Forsvarsvæsen er et Forsvarsvæsen, der er indrettet paa denne Maade, tror jeg at have Lov til at sige, at de Forslag, man har set fra deres Side, som ønske mere Militærvæsen end det, vi have i Øjeblikket, ere alt andet end forsvarlige, tværtimod i højeste Grad uforsvarlige. De sætte sig for det første et Maal, som vi ikke have Evne til at naa, de sætte sig dels det Maal at forsvare Danmarks Eksistens, at sikre vort Lands Eksistens for Fremtiden ved Hjælp af et Militærvæsen. Derom mente jeg for Resten at alle vare enige, at det kan man ikke, at vi ikke her i Danmark ere i Stand til at skabe et saadant Militærvæsen, at vi ved Hjælp af det kunne sikre vort Lands Eksistens for Fremtiden. Men saa siger man: Naar vi blot faa et Militærvæsen, der er indrettet saaledes, at vi kunne forsvare vor Neutralitet! Ja, det er jo et udmærket godt Maal at have, men det maa vi være enige om, hvis vi ville se Sandheden lige i Øjnene, at det ere vi heller ikke i Stand til, vi ere ikke i Stand til at skabe et saadant Militærvæsen, saa stort, saa stærkt og saa godt, at vi ved Hjælp af det kunne forsvare vor Neutralitet, naar den krænkes af en os aldeles overvældende Magt. Det lader

sig ikke gøre. Derfor siger jeg, at de to Maal, der ere stillede op med det Militærvæsen, man vil anskaffe sig, ere Maal, der ligge udenfor vor Evne, og for saa vidt dette er rigtigt, er det ikke en forsvarlig Gerning, man gør, naar man møder med et saadant Maal, og ikke er i Stand til at naa det.

Men heller ikke bærer man sig forsvarligt ad, naar de Midler, hvorved man vil naa Maalet, anvendes paa en gal Maade. Og der er ikke et Menneske i denne Sal eller udenfor, der vil have Dristighed nok til at paastaa, at Danmark opfylder sin folkeretlige Forpligtelse med Hensyn til et Forsvar af Neutraliteten, naar vi koncentrere omtrent alt vort Forsvarsværn paa Sjælland, specielt omkring København, og lade det øvrige Land i meget høj Grad være blottet. I Regeringsforslaget er det indrettet saadan, at til Forsvar for Neutraliteten, hvis den angribes paa Fyn, har man 2 Linie- og 2 Reservebatailloner. Der er ikke noget Menneske, der vil tro, at dette er tilstrækkeligt, dersom vor Neutralitet virkelig blev angreben paa Fyn, og man skulde være i Stand til at forsvare den. I Kommissionens Flertalsforslag nøjes man med 1 Fodfolkregiment og 1 Cykelkompagni, som skal ligge ovre i Odense, til at forsvare Neutraliteten paa Fyn. Det antager jeg heller ikke, at noget Menneske vil erkende for tilstrækkeligt. Men naar det nu er Forholdet, at man først stiller sig et Maal, Forsvaret af vor Neutralitet, til Trods for, at den sunde Sans maa kunne sige os, at vi ikke ere i Stand til at naa dette Maal, naar man dernæst fordeler de Midler, ved Hjælp af hvilke man skulde naa Maalet, paa en saadan Maade, at man ikke iagttager, hvad der burde være nødvendigt og er nødvendigt til et Neutralitetsforsvar, tror jeg, man har i ret høj Grad Lov til at sige, at de forskellige Planer, der ere fremkomne fra den Side, i høj Grad ere uforsvarlige og ikke rimelige, hvad man maa forlange af et forsvarligt Forsvar.

Man har med nogen Ivrighed lyst efter det Forslag, som jeg har stillet sammen med et Par Forslagsstillere i Forsvarskommissionen. Jeg kan godt forstaa den Ivrighed. Den har selvfølgelig ikke noget af reelle Grunde bag ved sig, men den Ivrighed dikteres nærmest af et Hensyn, der passer med det gamle Ord: „Lad os tale om noget andet“, sagde Manden, da de talte om Hullet paa hans Albue. Jeg kan godt forstaa, at de Partier, der nu